

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511796224/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

lagt paa Pladsen, og meer end en Snees andre har han tugtet saaledes, at de aldrig glemme ham — I Selskab med Damer er han overalt uimodstaelig, og jeg er vis paa at han i det mindste opoffer Dem et halvt Dosin af de stolteste Skjønheder — I Dants er ingen hans Mester, og SkueSpil af alle Sorter, bedømmer han med en Indsigt, en Rigtighed, en Myndighed, som vilde sætte Dem i Forundring, Mademoiselle — Men, sagde min over denne Lovtale bestyrkede Skjønne, jeg meente, at han var hengiven til Andagt — O, svarede min Fuscantast, vær kun ikke bange! — Intet mindre! — Det er stort om han kjender sin SkrifteFader af Navn —

Jeg vil spørge, blev Herr Gaillard ved i sin Tale, om min værste Fiend kunde have bagtalt mig verre, eller mig til større Skade — thi jeg fik virkelig min Afskeed Dagen derefter — og dog er jeg overbeviist om at han ikke elskte nogen høyere end mig, og de som kjende Herr Valvilles Carac- ter, vil, saavel som jeg, holde denne Bagtalelse for et af de største Beviis derpaa — Thi han tænkte uden al Tvivl, at holde mig den herligste Lovtale — De seer da, min Herr Fiskal, at ligesaavel, som man kan forsvare sin fraværende Fiendes Ære af Menniske-Had, og udøve den ædelste Handling af en slet Grund, ligesaavel kan man bagtale sin fraværende Ven af blot Kjærlighed — for ham, og saaledes begaae den nedrigste, den skammeligste Gjerning af det beste Hjerter — Jeg paastaar følgelig med Deres Ord, at man af de verste Handlinger, ikke kan slutte noget til Last, for deres Gemytter, der udøve dem — At følgelig de saa kaldte onde Gemytter er Chimærer og Spøgelse, som kun have deres Hjem i vor Indbildning, og hvoraf ingen kan være vis paa at have seet et eneste — Thi Mennisket seer netop ligesaa dybt i deres Hjerter, der gjøre noget ont, som i deres, der gjøre noget got og priisværdigt —